

לעשות דבר, ותקדוש ברוך הוא דן את העולים ברוחמים. שאמ' אמר שנשאה דין - לא כן!
אלא מתחברים רוחמים עם דין, והעולים נדונ' ברוחמים.

בא ראה, כתוב (תהלים פא) פקעו בחידש שופר בכסה ליום חנוכה, שהלבנה מתחפה, שחרי אז שולט הנחש הרע יכול להזיק לעולם. וכשהמתעורריהם רוחמים, עולה הלבנה ומעברות ממשם, והוא מתעוררב ולא יכול לשולט, וועבר שלא יתקרב לשם, ולכך בראש השנה צריך ערבותו והוא יודע בימי שמתעורר משבטיה ולא ידע כלום.

ביום הכהנים צריך לנום ולעשות לו נחת רום בשער שמקירבים לו, ואנו מתחפש לסגנור על ישראל, אבל ביום של ראש השנה מתעוררב, שלא יודע ולא יוכל לעשות כלום. רואה החעורות של הרוחמים עולים מלמטה והלבנה עולה ביגיהם, אז הוא מתעוררב ולא יודע כלום ולא יוכל לשולט.

תקדוש ברוך הוא דן את ישראלי ברוחמים וחס עליהם ומואצ'ם זמן כל אוטם עשרה ימים שניין ראש השנה ליום הכהנים לקבל את כל אוטם השבים לפניו ולכפר להם מחתיהם ומעלה אותם ליום הכהנים.

ועל זה בכל מצווה הקדוש ברוך הוא את ישראל לעשות מעשה, כדי שלא ישפט עליהם מי שלא צריך ולא ישפט עלייהו דין, ויהונ' כל הון זפאין בארכא (דף קטו ע"א) ברכיהם דאבא על בניין, וככלא בעובדא ובמלין תליא, וזה אוקימנא פלאי.

וה' פקד את שרה באשר אמר,

דאין עלמא ברוחמי, דאי תימא-DDINIA
אתעביד, לאו הבי, אלא אתחברו רוחמי
בדינה, ועלמא אתן ברוחמי.

ח' חזי, כתיב, (תהלים פא) תקעו בחידש שופר בפסה ליום חנוכה דאתכסיא סיחרא.
דה' כדין שלטה האי חנוכה בישא ויכיל לנזק עלמא, ובכ' מתערבי רוחמי, סלקא סיחרא ואותעברת מתמן, וайיהו אתערבב ולא יכול לשולטאה, ואותעבר דלא יתקרב פמן, רעל דא ביום ראש השנה בעי לערבבא ליה
במאן דאתער משנתיה ולא ידע כלום.

ביום הכהנים בעי לניחא ולמעבד ליה נ Nicha דרוחא בשער דקרבין ליה, וכדין אתהפק סניגוריה עלייהו דישראל, אבל ביום דראש השנה אתערבב דלא ידע ולא יכול למעבד כלום. חמיה אתערותא דרוחמי סלקין מטא, ורוחמי מלעילה וסיחרא סלקא בגיןיה. כדין אתערבב ולא ידע כלום ולא יכול לשולטאה.

וקודשא בריך הוא דן להו לישראל ברוחמי, וחייב עלייהו ואשתכח להו זמנה כל אונן עשרה יומין בין ראש השנה ליום הכהנים לקבלא כל אונן דתיבין קמיה ולכפרא לוז מחובייה וסליק לוז ליומא דכפורי.

יעל דא בכולא קדשא בריך הוא פקיד לוז לישראל למעבד עובדא בגין דלא ישנות עלייהו מאן דלא אצטראיך, ולא ישנות עלייהו דין, ויהונ' כל הון זפאין בארכא (דף קטו ע"א) ברכיהם דאבא על בניין, וככלא בעובדא ובמלין תליא, וזה אוקימנא מלין.

ני' פקד את שרה באשר אמר, כתיב למועד